

Pracovní list pro žáky č. 7 – ÚRYVEK Č. 6**Konec románu – Quasimodova svatba**

V noci, jež následovala po Esmeraldině popravě, odvázáli katovi pacholci tělo ze šibenice a podle zvyku je donesli do umrlčí komory. ...

Kamenná stavba, která byla základem ohavné budovy, byla dutá. Upravili tam prostornou umrlčí komoru, zavřenou starou, železnou, zohýbanou mříží, do níž se házely nejenom lidské trosky, jež oddělili od řetězů, ale těla všech nešťastníků, popravených na jiných stálých pařížských šibenicích. Do té hluboké kostnice, kde společně trouchnivělo tolik lidského prachu a zločinů, zaneslo mnoho mocných tohoto světa své kosti, mnoho nevinných jako byla Esmeralda. ...

Když asi za dvě léta po událostech, které jsme popsali, přišli do kostnice vyhledat mrtvolu jednoho významného popraveného, aby ho pochovali, neboť to dodatečně schválil král, našli mezi všemi kostrami dva kostlivce, z nichž jeden druhého podivně objímal. Jedna z těch koster, jež byla kostrou ženy, měla na sobě ještě několik cárů látky, která kdysi byla bílá, a okolo krku měla náhrdelník a malý, otevřený a prázdný, hedvábný váček, ozdobený zelenými perličkami. Ty věci měly tak malou cenu, že je pravděpodobně nechtěl ani kat.

Druhá kostra, jež první těsně objímala, byla kostra muže. Bylo patrné, že měl zkrivenou páteř, hlavu sraženou mezi lopatkami a jednu nohu kratší než druhou. Ale kostra neměla zlomený vaz a bylo zřejmé, že nebyla oběšena. Muž, kterému kdysi náležela, přišel sem tedy a zde zemřel.

Když jej chtěli oddělit od kostry, kterou objímal, rozpadl se v prach.